

— dopuszczając, na podstawie art. 141 lit. a oraz art. 182 lit. a i g wymienionej ustawy, zastosowanie procedury negocjacyjnej w dwóch przypadkach nieprzewidzianych w wymienionych dyrektywach,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy wymienionych dyrektyw.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 101z 26.04.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 27 stycznia 2005 r.

w sprawie C-92/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalska (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 75/439/EWG — Unieszkodliwianie olejów odpadowych — Priorytet przetwarzania przez regenerację)

(2005/C 82/05)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-92/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego wniesioną w dniu 28 lutego 2003 r., przez Komisję Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: A. Caeiros i M. Konstantinidis) przeciwko Republice Portugalskiej (pełnomocnicy: L. Fernandes i M. Lois), popieranej przez Republikę Finlandii (pełnomocnik: A. Guimaraes-Purokoski), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), C. Gulmann, R. Schintgen i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 27 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie przyjmując środków niezbędnych do nadania priorytetu przetwarzaniu olejów odpadowych przez ich regenerację, mimo że techniczne, ekonomiczne i organizacyjne ograniczenia na to pozwalają, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Republika Finlandii pokryje koszty własne.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.5.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 27 stycznia 2005 r.

w sprawie C-188/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Arbeitsgericht Berlin): Irmtraud Junk przeciwko Wolfgangowi Kühnelowi (¹)

(Dyrektywa 98/59/WE — Zwolnienia grupowe — Konsultacja z przedstawicielami pracowników — Zawiadomienie właściwego organu władzy publicznej — Pojęcie „zwolnienia” — Chwila zwolnienia)

(2005/C 82/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-188/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Arbeitsgericht Berlin (Niemcy), postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 maja 2003 r., w postępowaniu: **Irmtraud Junk** przeciwko **Wolfgangowi Kühnelowi**, Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (sprawozdawca), P. Kūris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 27 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco

1) Art. 2 – 4 dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że zdarzeniem równoznacznym ze zwolnieniem jest wyrażenie przez pracodawcę woli rozwiązania umowy o pracę.

2) Pracodawca ma prawo przeprowadzić zwolnienia grupowe po zakończeniu procedury konsultacji przewidzianej w art. 2 dyrektywy 98/59 i po przewidzianym w art. 3 i 4 tej dyrektywy zawiadomieniu właściwego organu władzy publicznej o zamiarze zwolnień grupowych.

(¹) Dz.U. C 213 z 06.09.2003.